

Слово пароха о. Івана

Цими днями святкуємо празник Переставлення отця Франциска з Асичу. Тому хочу привітати всіх отців, братів наших монастирів, світських францискан, всіх наших парафіян та симпатиків францисканської духовності. Отець Франциск жив 8 століть тому, але і зараз його постать надихає багатьох змінити своє життя. Франциск – людина миру. А сьогодні мир є одним із найбільших наших прагнень. Отож, бажаю всім нам миру в серцях, в сім'ях, у спільнотах, у Церкві, в державі. Йдучи слідами св. Франциска, віддаваймо себе всеціло служінню Церкві та нашим близьким. Так зможемо зараз радіти можливості послужитися іншим, а в вічності – насолоджуватися разом із св. Франциском Господнім миром у Царстві небесному!

Святий Франциску, моли Бога за нас грішних!

Цей № 100 нашої парафіяльної газети присвячується всім нашим парафіянам, котрі працювали над тим, щоб всі решта парафіяни могли знайомитися з життям передусім своєї громади, Української Церкви та Вселенської Церкви загалом, могли бачити події у світлі католицького світогляду, розвиватися і зростати у католицькій свідомості. Наша парафіяльна газетка існувала від 1996 року і тоді називалася «Знак Тау», потім під назвою «Вісник Святого Франциска» виходила протягом кількох років, а в 2000 отримала нове дихання, вже під назвою «Голос Святого Франциска».

З 2005 її поновлено і повернуто давню назву «Вісник Святого Франциска». Разом з о. Юстиніаном Городечним над газетою працювали: М. Танасів, С. Михальчак, Т. Дмитришин, О. Світова, І. Абрамюк, А. Кріль, О. Косович, А. Янкович, Н. Ясінська, В. Романець, М. Савків, О. Боднарчук. Дописувачами були також відомі сьогодні с. Якинта та тепер єпископ Едвард Кава.

З 2016 року справою газетки зайнялися о. Арсеній та о. Антоній, згодом Антонія замінила Ольга Косович.

Канікули з Богом на парафії св. ап. Петра

З 16 по 22 липня на нашій парафії Св. Ап. Петра, що у місті Тернополі відбувалися Веселі канікули з Богом. Близько 400 дітей були учасниками цього дійства. Всі вони були розподілені відповідно до віку на 7 команд. Кожна команда мала свою назву, гасло та прапор.

Цьогоріч тематикою табору стали пригоди Робін Гуда, а саме те, що трапилось із ним по дорозі на турнір лучників – «Таємниця Шервудського лісу».

Кожного дня аніматори демонстрували дітям сценку, і вони, протягом усього табору збирали «гроші»

для того, щоб допомогти Робіну купити місце у турнірі. Програма табору включала у себе як духовний аспект: літургія та катехизація в групах, так і розваги: малі ігри, квести, майстер-класи, банси тощо. *«Класно, що було так багато всього, не було нудно. Був час на Бога, і щоб розвеселитись. Робили все, що хотіли», - розповідає Зоряна Бартишак (9 років).*

Для організації табору було залучено більше 40 волонте-

рів, на чолі із братом – семінаристом Ігорем Демидасем. Долучились також інші брати Тернопільської вищої духовної семінарії імені патріарха Йосифа Сліпого, також брати – францискани, що приїхали з Ужгорода –

брат Дам'ян і брат Святослав та отці: Теодор і Пантелеймон. Всі вони проводили катехизацію у дітей, намагаючись якомога більше заохотити та залучити дітей до церкви, адже цей рік визнаний роком молитви та Літургії. «Катехизації були дуже цікавими! Я навіть ходив підслуховувати до інших команд, бо хотів почути все, що розказували брати та отці», - каже Богдан Насипаний (11 років).

Табір завершився в неділю Святою Літургією та святковим концертом для батьків. Кожна команда підготувала

номери, а старші діти (11-14 років) зробили пародію на аніматорів та на табір. Назар

Цимбрак (14 років) каже: «Завдяки табору здружився з багатьма, як дітьми, так і аніматорами. Класно, що ти відчуваєш себе тут, як вдома».

Організатори дякують усім парафіянам, які склали пожертви на проведення табору, а особливо «Лицарям Колумба», які посприяли закупівлі палаток для дітей.

Учасниця наймолодшої команди Вероніка Кіналь (7 років) ділиться:

«Мені сподобалось все: що можна було

співати і танцювати, гратись і молитись. І я майже не змучувалась, бо були великі палатки, де можна було сховатись від дощукі і сонця. І аніматори були дуже добрі».

Юлія Сиротюк - аніматор ВК

Освячення "Українського Єрусалиму" в Зарваниці

Напередодні свята Успіння Пресвятої Богородиці, 27 серпня, Глава і Отець УГКЦ блаженніший Святослав здійснив чин освячення унікального комплексу «Українського Єрусалиму» у Марійському духовному центрі Зарваниці. В освяченні взяв участь хранитель Святої Землі о. Франческо Паттон, ЧБМ, який привіз камінь із Гробу Господнього, його намісник о. Добромір Яштал, ЧБМ, о. Ян-Канти Пехота ЧБМ – протоігумен францисканців східного обряду та францисканська братія з Тернополя.

Приїзд блаженнішого Святослава вітав збір архиєреїв УГКЦ на чолі з архиєпископом і митрополитом Тернопільсько-Зборівським Василієм (Семенюком), близько 100 священників та велика кількість вірних. Спочатку усі відвідали собор Зарваницької Матері Божої, де перед чудотворною іконою було відслужено Молебень до Пресвятої Богородиці. Далі процесія, під величний звук дзвонів, попрямувала на вершину пагорба повз стації Хресної дороги до місця освячення.

До унікального комплексу культових споруд Святої землі, будівництво якого розпочалося влітку 2014 року, увійшли: копія Гробу Господнього, Голгофа – гора, на якій розп'яли Ісуса Христа, Оливний сад, де Ісус молився перед арештом, Сходи Покаяння (Святі сходи), якими Ісус Христос підіймався на суд до Пилата, купіль Ветезда, де оздоровлювалися хворі, Левові (Ліонські) ворота та Вежа Давида.

«У цій хвилині на наших очах і нашими грішними руками здійснилося Боже діло. Ми сьогодні урочисто прикликали благодать Святого Духа,

для того, щоб освятити місце, яке є копією града Єрусалиму, місце, яке наш народ вже назвав «Українським Єрусалимом», - зазначив блаженніший Святослав. – «Немає в Україні кращого місця, де вперше в історії нашої землі є споруджений "Український Єрусалим", ніж у Зарваниці. Це місце, яке сам Господь через свою Непорочну Матір обрав, як місце зустрічі з українським народом, який став Богом вибраний 1030 років тому, у Хрещенні Святого рівноапостольного князя Володимира.»

На завершення Глава Церкви зазначив, що «тут лунатиме молитва за мир в Україні, адже мир є даром, який у свій час Господь пошле нам за молитвами Божого люду. Віримо, що в день, коли ми поблагословили «Український Єрусалим», тут спочиватиме Боже ім'я».

Оскільки проща відбулася з нагоди празника Успення Пресвятої Богородиці, традиційно найчисельнішою була присутність вірних Коломийської єпархії УГКЦ на чолі з владикою Василієм (Івасюком). Особливим гостем став владика Борис (Гудзяк), голова єпархії святого Володимира Великого в Парижі для українців візантійського обряду у Франції, країнах Бенілюксу та Швейцарії.

Після Вечірні із виставленням Плащаниці, яка відбулася у соборі Зарваницької Матері Божої у каплиці біля парафіяльної церкви та у Соборі відбулася Архиєрейська Літургії. Також вірні взяли участь у багатотисячному поході зі свічками до монументу Пресвятої Богородиці.

Пресс-служба Тернопільсько-Зборівської аєп.

Літній відпочинок на Закарпатті Школи Святого Антонія

Вже традиційно у липні діти зі школи св. Антонія їздили відпочивати на Закарпаття. Цього року погода не дозволила дітям досхочу поплюскатися в річці і походити в гори. Але це не зіпсувало загального настрою. У нас було більше часу, щоб поспілкуватися з друзями, погратися разом і краще пізнати один одного. Діти змагалися у різноманітних конкурсах та вікторинах: перевіряли, хто більше знає Святе Письмо, катехизмову частину, хто вправніший у спортивних змаганнях, хто краще пам'ятає деталі з улюблених мультфільмів. А чого варті були щоденні футбольні баталії!

Незважаючи на погодні капризи, нам вдалося полюбуватися красою озера Синевир. Господь вислухав молитви дітей, і на час підйому до озера і перебування там дощ припинився. Як

тільки всі повернулися до автобуса, з неба знову полилася вода.

Кожен день відпочинку розпочинався зі спільної Служби Божої і закінчувався подячною молитвою. Особливо глибокий слід в душах лишила поїздка до духовного центру Закарпаття – в Джублик. Там о. Юстиніан відправив Службу Божу, а с. Бернадетта із Монастиря Пресвятої Родини розповіла історію цієї святині.

Вечорами усі збиралися навколо багаття, пекли на вогні яблука і співали. Особливої атмосфери надавала гра на гітарі о. Юстиніана.

Дітям поїздка дуже сподобалася і вони вже від тепер планують, як поїдуть відпочивати наступного року.

Щиро дякуємо Богові за цей насичений подіями і радісний відпочинок!

Храмовий празник Матері Божої Маріяповчанської в Ужгороді

Дня 12 серпня 2018 року брати францисканці в Ужгороді відсвяткували храмовий празник Маріповчанської ікони Богородиці.

Цього разу Літургію очолював владика Ніл Лушак ЧБМ, тому що в цей самий день наш співбрат Леонард Пострільоний отримав піддияконські свячення.

До празнику готувалися дуже ретельно: подбали про великі намети,

котрі спасали від пекучого сонця, якісне озвучення. Кухня пригостила всіх парафіян та прихожан бограчем (закарпатська кухня) та іншими смаколиками.

Також потішили брати та сестри третього чину, котрі відвідали нас з Тернополя. Храмове свято відбулося в традиційному теплому францисканському дусі.

Празник Воздвиження Чесного і Животворного Хреста ГНІХ в Золочеві

Очолив святкову Літургію 17 жовтня о. Михайло Сукмановський, проповідь виголосив о. реколектант, Іван Костак, котрий звернув увагу на те, що християни, віддаючи честь дереву Хреста, віддають честь силі його і тому, Хто на ньому знищив гріх і смерть – Ісусові Христові. Опісля Літургії о. Михайло привітав францисканську братію, священиків і вірян із святом,

бажаючи сили духа в подальшому житті. Відтак слово вітання і подяки до присутніх скерував о. Мойсей Левко, дякуючи Богові за допомогу, вірним за приготування храму до свята і запросив усіх прихожан на святковий почастунок перед храмом.

Освячення води звершив о. Ян-Канти Пехота та собор священиків перед місійним Хрестом.

Ознайомлення з францисканською духовністю

Прочитавши про постанову Синоду УГКЦ від червня 2017 р. де йшлося про те, щоб ченці ознайомлювали вірних зі своєю духовністю, вирішив приготувати матеріал для зустрічей користаючи з книги німецького капучина Леонарда Лемана «Франциск світоч молитви». Однак оголошуючи на

протязі пів року про ці зустрічі, ніхто не відгукнувся, здається нікому це не цікаво. Отож вирішив цей матеріал використати для ювілейного номера нашого Вісника... Якщо комусь сподобається будемо старатися продовжувати рубрику.

1. ЛЮДИНА НЕ ТІЛЬКИ МОЛИЛАСЯ, АЛЕ Й САМА БУЛА МОЛИТВОЮ

Місця і слова, котрі розповідають про молитву пр. Франциска

Перші францисканські місця молитви

Молитва відкриває нам таємницю постаті преподобного Франциска, вона є джерелом, з котрого черпає. Коли відвідаємо францисканські скити: Сан Дам'яно, Карчері, Поджіо Бустоне, Греччіо, Фонте Коломбо, Челле ді

Кортоне, Монте Касале, Нарні, Верна. Вони є свідками віддалення Франциска на молитву до скель, печер, лісу, де посеред чудового творіння споглядав Творця.

Писання Франциска як свідоцтва молитви

Як молився Франциск нам підказують його Писання. Властиво вони є плодом молитви і посту преподобного. Деякі фрагменти є молитвами, а в Незатвердженому Уставі 22 р. знайдемо вказівки, як маємо молитися і подячна молитва – в Уставі 23 р.

розпізнання волі Божої і її сповнення, наслідування Христа. Його молитва близька до літургічної. *Чин Страстей Господніх* – це додаткове правило, *Прослава Богородиці* – розважання над «Богородице Діво», 23 р. *Н.У.* – євхаристійною молитвою, інші можуть бути частинами щоденних молитов.

У Листі до Чину – просить про духовні дари: віру, надію, любов,

Франциск як молільник

Тома з Челано пише: «Божа людина Франциск не шукав свого, але переймався більше спасінням інших, понад усе прагнув бути з Христом...»

«Вибирав самотні місця. Його найпевнішим пристанищем була молитва; не коротка, не пуста чи

зарозуміла, але довга, повна побожності, покірна лагідністю. Якщо починав молитися увечері, заледве рано закінчив. Молився коли ходив, сидів, їв і пив. Часто цілу ніч молився у зруйнованих церквах».

Періодичний пустельник

Першим, що впадає в око, було те, що віддалявся на молитву як зовні так і внутрішньо. Франциск, правдоподібно, був знайомий з

сирійськими пустельниками, які жили на Монте Субасіо та Монте Луко, недалеко від Сполето. Пустельницькі прагнення у перших братів були досить

сильні. Франциск написав «Устав для пустельні». У ньому можна зауважити бажання Франциска стати пустельником. Коли відновлює церкву св. Дам'яна, носить одяг, подібний до пустельників. Та почувши Євангеліє про розіслання учнів Лк. 10 р. розуміє, що мусить провадити і апостольську діяльність. Навіть слова кардинала базилики св. Павла в Римі, котрий

радить конкретизувати стиль життя: чи суто монаше, чи радикально пустельницьке, не змогли його остаточно переконати.

Вибирає апостольство і контемпланцію та братерську спільноту. Та його вказівки для пустельників і сьогодні залишаються привабливими, існують скити у Франції – ла Кассіне, в Італії, капуцинів у Швейцарії – Арт.

Внутрішня «святиня серця»

Утеча від світу, тиша, простота це головні риси Францискової молитви. Зовнішня втеча від світу було направлене на внутрішнє спілкування з Богом сам на сам, мовчання, слухання та молитву. Зовнішній «келії» відповідає «святиня серця».

«Келія» це не обов'язково конкретне місце, це швидше правило життя аніж правило структури. У «Перуджійському Зібранні» знаходимо

такі слова Франциска: «Навіть коли ви в дорозі, поведіться гідно, немов перебуваєте у скиті чи в келії, бо де б ми не були і де б не прямували, маємо з собою келію. Нашою келією є наш брат тіло а наша душа – пустельником, котрий мешкає в ній, щоб взивати до Бога і споглядати Його. Якщо душа не буде спокійна і самотна у своїй келії, до нічого будуть келії збудовані руками» (ЗП 108).

Молитися душею і тілом

У житті Франциска можемо також знайти свідоцтво про те, що молився

всім тілом, супроводжував молитву жестами і під-будовою був піст.

Молитва почуттів

З однієї сторони, Франциск панував над своїми відчуттями та емоціями, з іншої, коли був на самоті, віддавався поривам серця і голосові душі. «Під час молитви у гаях було чути його схлипування, а сльози рясно капали на землю, рукою бив себе у груди. Там немов би ставав учасником великої таємниці, голосно розмовляв зі своїм Господом. Там відповідав Йому як Судді, просив як Отця, розмовляв як з Приятелем, втішався як з Женихом. З усіх почуттів серця прагнув скласти цілковиту жертву, маючи перед очима

найвищу єдність Бога у багатьох проявах. Часто молився внутрішньо, не порушуючи губами, скеровуючи те, що зовнішнє, до серця... цілий стаючись не стільки молільником, скільки самою молитвою» (II Челано 95).

Останнє речення це найдосконаліше підкреслення Франциска, молитва Франциска впливає на нього самого, Франциск стається тим, що робить. Його неустанна молитва перетворює його у саму суть молитви, це стається особливо помітним на Ля Верні.

«Явити людським очам так реально, як тільки це можливо»

Утілення молитви у Франциска має зв'язок з його здібністю до особливого переживання певних моментів у житті: жебрак у Римі, оголення перед єпископом, Різдво в Греччіо. Його тілесне переживання побожності особливо виявляється в Греччіо. «Прагну людським очам явити, як тільки це можливо, всю гіркоту убогства, яку Ісус зазнав як Дитятко» (І Челано 84).

Під час проповіді всі його відчуття так зосередилися на розповіді

про убогого Царя, коли хотів назвати Христа – Ісусом – називав Його Дитятком з Вифлієму, наповнюючи голос солодкою любов'ю. Коли вимовляв ці слова, то здавалося, немов облизується, смакує і ковтає ці солодкі слова» (І Челано 86). Увесь був поглинутий любов'ю до Ісуса, носив Його «на устах, очах, долонях, і в кожній частині свого тіла» (І Челано 115).

«Похилений глибоко до землі»

Коли бачить церкву чи хрест, кланяється їм і мовить: «Кланяємося Тобі, Господи Ісусе Христе, тут і у всіх церквах Твоїх, що на цілому світі, і благословляємо Тебе за те, що через Твій Святий Хрест, відкупив світ». Так само вчить і учнів (І Челано 45; 3 Т. 37; Заповіт 5). У Листі до всіх Братів просить, щоб вшановували Сина

Божого: «зі страхом і повагою, похилені до землі» (ЛдоЧ 4).

Прострація, тобто упадання на землю у формі хреста, згадується і в житті Клари: «немов обмиваючи ноги Ісуса, своїми сльозами». Це також глибоке упокорення, доземне приниження, відоме з Біблії. Виявляє глибоку підлість і провину людську.

Піст

До видимих форм належить піст. Прикладом для Франциска була Євангелія – 40 денний піст Ісуса на пустині. Як повчав своїх братів – Ісус відходить до пустині, немов до добровільної «в'язниці». Звідси правдоподібно і назва пустельні, недалеко від Асизі - «Карчері». Наслідуює Ісуса: «обмежувався як тільки міг в їжі та питті, провадячи час у пості, молитві та прославі Бога» (І Бонавентура IX,2).

В Уставі (І Устав 3; II Устав 3) поєднує піст з молитвою та духовною боротьбою: цей рід бісів можна вигнати тільки молитвою і постом (Мк. 9,28; I Устав 3,1).

Настановляє дотримуватися євангельської свободи: «Іжте, що вам подадуть» (Лк. 10,8; I Устав 3,13; 14,3). Не можна ображати Божої доброти, котра виявляється в гостинності, коли подорожуєш, чи обмежувати її якимись приписами.

Опис францисканської молитви

«Мати слово Бога у серці, а серце у Бога»

Навчання преподобного Франциска про молитву

Франциск говорить до братів про серце, скероване до Бога, і про те, що воно має бути мешканням Бога і Його

Слова. Серце – це центр людини, центр його рішень. У серці мешкає або сатана, або Бог зі своїм словом. Люди доки

живуть – знаходяться у небезпеці: «приходить диявол і викрадає те, що було посіяне в їх серцях і забирає слово з їх серця, щоби не спаслися». Франциск остерігає: «пильнуймося злоби і підступу диявола, котрий не хоче, щоб людина розум і серце скерувала до Бога». Вся турбота братів повинна зосередитися на тому, «щоб чистим серцем і розумом якнайкраще служити Господу Богу, любити Його, славити і шанувати» (І Устав 22,13, 19, 26).

Довгі похвальні пісні

Довгі молитви серця Франциска виливаються у пісні прослави:

Прослава Бога на кожний час - (МП - Молитва прослави).

Прослава Всемогутнього Бога (КЛПр. – Картка, подарована брату Леву, Прослава Всемогутнього Бога),

Фрагмент І Уставу 17р. 17-18,

Фрагмент Послання до цілого Чину 26-29 (ПЧ),

Молитва – це не теоретичні роздуми про Бога, не упорядковані слова (пор. Мт. 6,7). Є це захоплене перебування перед Богом, постійна єдність з Ним. Основною контемплативною поставою є те, що потрібно зберігати і в праці так, щоб «не гасити духа святої молитви і побожності, котрому повинні служити всі дочасні справи» (II Устав 5,2). Ця засада зобов'язує також і богослов'я і проповідування, як наказує Франциск у Листі до Антонія (ЛІА 2).

Фрагмент II Послання до вірних 61-62 (II ПВ).

З'являються такі вирази: «всюди, на кожному місці, кожної години і о кожній порі, щоденно і неуханно вірмо всі щиро і з покорю, носімо у серці і любімо, шануймо, прославляймо, служімо, славімо і благословім ...» (I Устав 23,11).

Короткі молитви репетиційні

Афективна молитва серця може виражатися не тільки в довгих прославляннях, але й в коротких, голосних, часто повторюваних молитвах та закликах.

Квітки 54 р. – передають нам свідоцтво брата Лева, як той чув молитву Франциска пізно вночі і як той постійно повторював: «Ким Ти Є, милостивий Господи, а ким я – черв'яком, Твоїм негідним слугою».

У 2 р. Квіток знаходимо пізніший девіз всього Чину: «Бог мій і все моє».

У I Челано 26 Франциск так молиться: «Боже, змилуйся наді мною грішним» (Лк 18,13).

Прощаючись з братами, котрі вирушають на проповідь, говорить до них: «Залиши Господеві твою турботу і Він тебе підтримає» (Пс. 55,23 – I Челано 29). Це останнє речення можна вважати за скорочену формулу францисканського життя, укріплятися у довір'ї до Божого Провидіння в їх подорожуванні.

Одноразова молитва

Молитва серця стала максимально скороченою у солодкому промовлянні Імені Ісус (I Челано 82, 86, 115).

Постійно повторюючи це одне слово Франциск роздумував над цілим життям Ісуса, а особливо над Його Страстями.

«Споглядати духовними очами»

Бачення Христа через Псалми, Євангеліє та Літургію доповнюється також постатями хліба і вина у Таїнстві Тіла Христового. Франциск захоплений таким смиренням. Завжди заохочує до як найбільшої поваги до Євхаристії.

Подібно як вираз: «мати слово Боже в серці, а розум і серце у Бога» є серцевиною науки про молитву (І Устав 22), то коли йдеться про Євхаристію нею є вираз: «Як Син Божий явився святим апостолам у справжньому тілі, так і тепер являється у святому Хлібі. І як вони своїм тілесним зором бачили тільки Його Тіло, але вірили, що Він є Богом, бо споглядали» Його духовним очами, так і ми, бачачи хліб і вино тілесними очами, стараймося вбачати і твердо вірмо, що це є Його живе і правдиве Пресвяте тіло і Кров» (Поучення 1,19-21). Потрібно звернути

увагу на перехід від «бачити» до «споглядати». Йдеться про споглядання духовним очима – «Дух Господній перебуваючий у Його вірних» (Поучення 1,12). Замешкання Бога в очищеному серці провадить людину до єдності з Богом: «Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать» (Мт. 5,8). Істинно чисті серцем ті, хто погорджує земними добрими, шукають небесних і не перестають ніколи чистим серцем і душею славити і споглядати Господа, Бога живого й істинного» (Поучення 16). Таке споглядання, як переказують біографи, було досить частим у Франциска, його молитва переходила у мовчазне захоплення: «завдяки постійній і чистій контемплляції в невимовний спосіб сподобився захоплюючого перебування з Богом» (І Челано 91).

«Мати задоволення і радість тільки у словах Господніх» (Поучення 20)

Франциск на подив добре орієнтується у Святому Письмі, воно є для нього невичерпним джерелом молитви. «Мав добру пам'ять до Святого Письма, що раз почув, переживав з побожною любов'ю. Твердив, що тільки такий спосіб читання є плідним, а не гортання тисячі сторінок» (2 Челано 102).

Його медитації черпають з Псалмів, по цій книзі вчився читати у прицерковній школі, багато з них знає на пам'ять. Йому легко було скласти власне Правило, відповідно до свята застосовує псалми, додаючи інші фрагменти Св. Письма. Такі змішані

тексти – Страсне Правило – це роздуми над життям Ісуса Христа від Його Народження аж до Вознесіння. Найдокладніше переживає у семи таких псалмах – Терпіння Христові, при чому підкреслює цілковитий послух Отцю у словах: «Ти Єси пресвятий Отець мій, Царю мій і Боже мій» (пс. 2,11; 4,9; 5,15; 6,12). Псалми закінчуються заохоченням до наслідування: «Принесіть в жертву тіла ваші й візьміть на плечі святий хрест Його й наслідуйте Його до кінця» (пс. 7,8; 15,13). Молитва довершується у вчинках.

«Читати Книгу Христа Господнього»

Згадуване Страсне Правило свідчить, що Франциск особливо роздумує над Страстями Господніми. Ікона з церкви св. Дам'яна промовляє до нього, там розуміє своє покликання.

Відтоді є позначений хрестом, а на горі Ля Верна стається образом Розп'ятого. Хрест супроводжує його всюди. Любов до Спасителя наказує йому молитися: «Кланяємось Тобі ...» (Заповіт 5).

Правдоподібним виглядає твердження св. Бонавентури: «Коли браття перебували в Рівоторто, не мали церковних книг, щоб відправляти літургію, замість них вдень і вночі роздумували над Книгою Хреста Господнього, поучені прикладом і словами отця, котрий промовляв про Хрест Господній» (1 Бонавентура IV 3).

«Радіти тим, що є на світі»

Франциск не погорджував світом, його молитва була пов'язана з природою, молився у печерах, на полі (1 Челано 81). Про його «зависнутий» стан між залишенням світу і зверненням до нього Челано пише: «Будучи щасливим прочанином, котрий поспішає залишити світ, як долину вигнання, допомогою для нього було те, що мав у світі. Проти князів п'їтьми використовував його як поле для боротьби, а щодо Бога, то був він найчистішим дзеркалом доброти. У кожному творінні подивляв Творця, всі події відносив до їх Прапричини. Радів всіма Божими ділами, а в радісних картинах бачив Засаду і Причину. У красивих речах бачив Найкрасивішого; бо все, що добре, кликало до нього: «Той, хто нас сотворив, є найкращим». По слідах, відбитих у творінні, всюди йшов за Возлюбленим; з усього робив собі сходи до Його Трону. Всі речі обдаровував незбагненним відданням і любов'ю, кажучи їм про Господа і заохочував до Його прослави» (2 Челано 165). Те, про що говорить Челано, можна безпосередньо побачити в писаннях Франциска. У скиті Чесі ді Терні просить намалювати різні творіння і підписує їх своїми віршами. У Заохоченні до прослави Бога зі скита запрошує всіх, навіть творіння, до прославляння Бога. Під кінець життя таке запрошення скеровує до цілого космосу, має свій повний вираз у Прославі творіння. Також і природа є

Таке особливе зосередження на Страстях Христових дає плоди в майбутньому: Хресна Дорога, Братство П'яти Ран Христових, страсні розважання вервиці. Конрад з Парцхам (+1894) повторював: «Хрест є моєю книгою», споглядання на хрест вчило, що має робити.

для Франциска предметом споглядання. З творіння читає Божий почерк. Тому увесь світ запрошує до спільного співання Прослави творіння (Заохочення (3), Прослава Бога на кожний час (ПЧ), I Устав 23). Космічна єдність у нього має не тільки загальне віднесення до Бога, але насамперед до Христа. За св. ап. Павлом (Кол. 1,13-20) вбачає космічне значення спасенної перемоги Христа і у великі свята додає наступну молитву: «Радуеться небо й земля хай веселиться, нехай заграє море і його повнота. Поле й усе, що у ньому, хай веселяться» (Пс. 95,11-12; Страсне Правило VII 4; IX 7; XV 9).

Франциск відкриває єдність універсум. Від моменту, коли Бог став людиною в Ісусі Христі і Його постійній присутності в Євхаристії, небо і земля поєднані між собою. За св. ап. Павлом (Кол. 1,20), просить всіх братів своїх, які будуть у всі часи, про велику повагу з любов'ю до: «Пресвятого Тіла та Крові Господа нашого Ісуса Христа, в Якому все, що в Небі, і все, що на землі, примирене і поєднане із Всемогутнім Богом (ЛЧ 12-13). Все носить сліди Христа, тому все може провадити до Бога. Є Він справді утаєний, навіть у світі і поза ним, дозволяє однак шукати і віднаходити Себе у всіх речах. По новому цю правду подасть після Франциска Ігнатій Лойола (+1556).

Новини

◆ У Каледонському Університеті м. Глазго (Шотландія) католицького капелана о. Марка Морріса звільнили за пренебрежливостю молитву надолуження за гей-парад у цьому місті.

◆ В Нікарагуа, маленькій країні, що в Центральній Америці, тривають протести проти президента Ортеги. Урядові сили відзначилися тим, що під хвилию придушення демонстрацій напали на єпископа, вбили просто в церкві трьох юнаків та спрофанували Найсвятіші Дари.

◆ Дослідження італійської клініки «Джемеллі», опубліковані в міжнародному журналі «Рубежі психіатрії», виявили, що кожен п'ятий підліток в Італії залежний від інтернету. В Італійський парламент також подано законопроект про обов'язкове розміщення розп'яття в державних та публічних інституціях.

◆ З січня цього року кочівне мусульманське плем'я фулані, що в Нігерії, вбили 6000 християн. Йдеться про геноцид – як заявляють християнські лідери. Влітку цього року ісламісти спалили протестантського пастора разом з його дружиною та трьома дітьми.

◆ В Індії християни протестують проти урядових переслідувань християн. У штаті Джаркханд люди сформували живий ланцюг. Влада Індії, між іншим, хоче заборонити Таїнство Сповіді.

◆ У Мексиці, в найжахливішій в'язниці Аподака, прийняв ієрейські свячення Габріель Еверардо Зул Мех'я, котрий колись також потрапив до тієї в'язниці, через те, що належав до молодіжної банди. Тепер допомагає ув'язненим і їх родинам.

◆ У Лівані монахи, котрі належать до тамтешньої Церкви маронітів, повернулися до печерного монастиря, який пустував кількасот літ. Це

монастир, в якому перебував сам преподобний Марно, котрий жив на зламі IV – V ст.

◆ 7 серпня блаженніший Святослав взяв участь у 136 Конвенції «Лицарів Колумба» в Балтіморі (США). Конвенція була присвячена справам милосердя. Саме в Балтіморі був висвячений на священника засновник Лицарів праведний Майкл Мак Гівні.

◆ Сенат Аргентини відкинув закон, котрий би лібералізував аборти.

◆ Чернівецька Ікона Матері Божої «Надія безнадійним», котра перебуває у катедральному соборі УГКЦ на вул. Руській, відома вже далеко поза Чернівцями. Папа Франциск надав всім, хто буде молитися перед нею, повний відпуст.

◆ В Ірані заарештовано 12 християн за звинуваченням у «сіоністській» пропаганді. Вони зустрічалися на молитві у приватних помешканнях.

◆ На військовому параді в День Незалежності вперше брали участь військові капелани, звучала молитва «Отче наш», після якої капелани благословили свої відділи. За ініціативою Андрія Костюка всі українці по всьому світі об'єдналися у співанні молитви за Україну.

◆ Уряд України нагородив 20 лауреатів премією за особливі досягнення молоді у розбудові держави, серед них і священник Київської архієпархії УГКЦ Андрій Боднарчук.

◆ До храму в селі Устя Зелене урочисто повернуто чудотворну ікону Матері Божої та часточок Животворящого Хреста Господнього.

◆ 9 вересня в Університеті ім. І. Франка відбулася презентація книги блаженнішого Святослава «Діалог лікує рани».

◆ Комуністичний уряд Китаю заборонив транслявати Служби Божі.

◆ Голова Патріаршої Літургійної Комісії Владика Венедикт повідомив про новий Службеник, а владика Євген Попович, голова Правничого відділу та митрополит Перемишсько-Варшавський, заповів про довершення у справі Кодексу Канонів УГКЦ.

◆ 11 вересня пам'ять всіх, що трагічно загинули під час терористичного акту в Нью-Йорку. Цікаво, що через рік після трагедії при розбиранні руїн знайдено Святе Письмо, котре було майже

цілковито знищене тільки одну фразу можна було прочитати: «Ви чули, що було сказано: Око за око, зуб за зуб. А Я кажу вам: Не противтеся злу, хто вдарить тебе в праву щоку оберни до нього й другу» (Мт. 5, 38-39).

◆ Мирянські організації звернулися до лідерів християнських Церков в Україні, щоб 14 жовтня віддати ніш народ і всю Україну під Чесний Покров Пресвятої Богородиці у соборі Святої Софії.

Голос Святого Франциска

За ініціативою молоді на початку 2000 парафіяльну газету відновили вже під новою назвою: «Голос Святого Франциска». Треба сказати, що молоді люди працювали з натхненням, за кілька років вийшло понад сорок номерів газети. Працювали над нею: Ірина Кирич, Ольга Чубата, Олена Волошин, Світлана Роган, Олена-Богданна Венгер, Микола Тимош, Юрій Пилипчук, Галина Чайківська, Леся Штокало, Віталіна Архитко, Ірина Матіяш. Духовним провідником тодішньої молоді був о. Косма Холлек.

Вісник Святого Франциска

Протягом 1998 р. парафіяльна газета виходила під назвою «Вісник Св. Франциска». Появилось 4 номери цієї газети. Працювали над нею: о. Калікст Мрика, Олег Жак, Тарас Жак, Олеся Гудима, Мар'яна Гаврилів, Олександр Швець, Любомир Ткачук. Видавано її з розмахом, бо майже 1000 примірників друкувалися у видавництві «Джура».

Знак Гау

Під такою назвою наша парафіяльна газетка виходила на самому початку, тобто у 1995 – 1996 роках. Всього з'явилося 6 її номерів. Працювали над нею тоді о. Елігій (Зигмунд) Синоквський та Ростислав Крамар.

Запрошуємо до співпраці усіх бажаючих.

Ми є відкритими на розміщення інформації із життя нашої парафії.

Над випуском працювали: брат Арсеній, сестра Ольга.